

عنوان مقاله:

بررسی احیا و مرمت ابنیه تاریخی و ارتباط آن با توسعه صنعت توریسم (نمونه موردی: برج طغرل)

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی عمران، معماری و مدیریت توسعه شهری در ایران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

معین نیکوفکر - دانشجوی کارشناسی رشته معماری، دانشگاه گرمسار

حامد قربانی استرکی - دانشجوی کارشناسی رشته معماری، دانشگاه گرمسار

امیر سعیدی - دانشجوی کارشناسی رشته معماری، دانشگاه سمنان

عباس رحمتی - فوق لیسانس معماری-معماری، مدرس دانشگاه گرمسار

خلاصه مقاله:

بناهای تاریخی یک کشور همواره نقطه عطفی در جذب گردشگران داخلی و خارجی و علاقه‌مندان به سیاحت بوده و هست. بناهایی که نشانه‌ی علم و فرهنگ و آداب و رسوم آن منطقه میباشند نه تنها از هویت تاریخی آن منطقه دفاع میکنند بلکه میتوانند منجر به توسعه صنعت توریسم و درآمد حاصل از آن شوند. متأسفانه برخی از این بناهای تاریخی به دلیل عدم رسیدگی و مرمت رو به تخریب و نابودی میباشند و این موضوع نه تنها نشانه‌های فرهنگی اجتماعی را تحت الشعاع قرار میدهد بلکه رکود آمار بازدیدکنندگان را نیز در پی دارد. برخی جوامع با تغییر رویکرد آثار تاریخی قصد در بازسازی آنها و توسعه صنعت گردشگری را دارند که این امر به هویت بخشی و میراث فرهنگی یک ملت لطمه جبران ناپذیری را وارد می‌کند. میراث فرهنگی حاصل عنایت‌های نویسندگان، هنرمندان، معماران و تجلی معنویت مردم و ساخت ارزشهایی است که به زندگی معنا میدهد. بخش عمده‌ای از حفظ این میراث همراه با رویکرد افزایش گردشگر میتواند منوط به احیا و مرمت آنها باشد. در این مقاله قصد داریم به بررسی نقش مرمت در افزایش گردشگران و بازدیدکنندگان برج تاریخی طغرل بپردازیم. برجی واقع در شهر ری با قدمت چند صد ساله و رویکردی شگفت‌انگیز که به دلیل عدم رسیدگی و کم توجهی در مسیر فرسودگی و تخریب قرار گرفته ولیکن در این مقاله با در نظر گرفتن راهکاری مناسب، می‌تواند به یکی از قطبهای گردشگری شهر ری تبدیل شود.

کلمات کلیدی:

بناهای تاریخی، میراث فرهنگی، گردشگری، برج طغرل، نشانه، مرمت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/846568>

